

IBPB-1-2/4510-430/16/JW - Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach

Rodzaj dokumentu	interpretacja indywidualna
Sygnatura	IBPB-1-2/4510-430/16/JW
Data	2016.07.15
Autor	Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach
Temat	Podatek dochodowy od osób prawnych (cit) -> przedmiot i podmiot opodatkowania -> obowiązek dokumentacji transakcji dokonywanych z podmiotami powiązanymi
Istota interpretacji	Czy dla potrzeb oceny istotności wpływu transakcji lub innych zdarzeń na wysokość dochodu (straty), Spółka jest obowiązana zsumować wartość transakcji lub innych zdarzeń (jeśli wszystkie zostaną dokonane w 2017 r.), jako transakcji lub zdarzeń jednego rodzaju w rozumieniu art. 9a ust. 1d ustawy PDOP?

INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Na podstawie art. 14b § 1 i § 6 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j. Dz.U. z 2015 r., poz. 613 ze zm.) oraz § 4 pkt 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 22 kwietnia 2015 r. w sprawie upoważnienia do wydawania interpretacji przepisów prawa podatkowego (Dz.U. z 2015 r., poz. 643), Dyrektor Izby Skarbowej w Katowicach, działający w imieniu Ministra Finansów, stwierdza, że stanowisko Wnioskodawcy, przedstawione we wniosku z 4 maja 2016 r. (data wpływu do tut. BKIP 9 maja 2016 r.), o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych m.in. w zakresie ustalenia, czy dla potrzeb oceny istotności wpływu transakcji lub innych zdarzeń na wysokość dochodu (straty), Spółka jest obowiązana zsumować wartość transakcji lub innych zdarzeń (jeśli wszystkie zostaną dokonane w 2017 r.), jako transakcji lub zdarzeń jednego rodzaju w rozumieniu art. 9a ust. 1d ustawy PDOP (pytanie oznaczone we wniosku nr 1) – **jest nieprawidłowe**.

UZASADNIENIE

W dniu 9 maja 2016 r. wpłynął do tut. BKIP wniosek o wydanie interpretacji przepisów prawa podatkowego dotyczącej podatku dochodowego od osób prawnych m.in. w zakresie ustalenia, czy dla potrzeb oceny istotności wpływu transakcji lub innych zdarzeń na wysokość dochodu (straty), Spółka jest obowiązana zsumować wartość transakcji lub innych zdarzeń (jeśli wszystkie zostaną dokonane w 2017 r.), jako transakcji lub zdarzeń jednego rodzaju w rozumieniu art. 9a ust. 1d ustawy PDOP.

We wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe:

Spółka jest podatnikiem, o którym mowa w art. 3 ust. 1 ustawy o PDOP, podlegającym obowiązkowi podatkowemu w Polsce od całości swoich dochodów, bez względu na miejsce ich osiągnięcia. Spółka funkcjonuje w ramach grupy kapitałowej, w skład której wchodzi powiązane ze Spółką podmioty krajowe i podmioty zagraniczne w rozumieniu art. 11 ust. 1 i ust. 4 ustawy o PDOP. Spółka przewiduje, że w roku podatkowym 2016 osiągnie przychody w wysokości przekraczającej równowartość 2 000 000 euro, ale nieprzekraczającej równowartości 3 000 000 euro.

Spółka zakłada, iż w roku 2017 mogą mieć miejsce następujące operacje gospodarcze z podmiotami powiązanymi w rozumieniu art. 11 ust. 1 i ust. 4 ustawy o PDOP:

1. nabycie wyposażenia biura (sprzęt komputerowy) - przewidywana kwota wynikająca z umowy w roku podatkowym 2017 to równowartość ok. 4 000 euro,
2. nabycie środków trwałych - przewidywana kwota wynikająca z umowy w roku podatkowym 2017 to równowartość ok. 30 000 euro,
3. świadczenie usług dzierżawy nieruchomości - przewidywana kwota wynikająca z umowy w roku podatkowym 2017 to równowartość ok. 5.000 euro,
4. świadczenie usług w zakresie doradztwa podatkowego - przewidywana kwota wynikająca z umowy w roku podatkowym 2017 to równowartość ok. 47 000 euro,
5. nabycie usług księgowych - przewidywana kwota wynikająca z umowy w roku podatkowym 2017 to równowartość ok. 12 000 euro,
6. nabycie usług informatycznych - przewidywana kwota wynikająca z umowy w roku podatkowym 2017 to równowartość ok. 15 000 euro,
7. nabycie usług w zakresie badania rynku - przewidywana kwota wynikająca z umowy w roku podatkowym 2017 to równowartość ok. 55 000 euro,
8. nabycie licencji na znak towarowy - przewidywana kwota wynikająca z umowy w roku podatkowym 2017 to równowartość ok. 20 000 euro,
9. udzielenie pożyczki - przewidywana kwota wynikająca z umowy w roku podatkowym 2017 to równowartość ok. 28 000 euro.

Spółka przewiduje, że wszystkie przychody osiągnięte w związku z wyżej wymienionymi operacjami gospodarczymi z podmiotami powiązanymi zostaną ujęte w księgach rachunkowych roku 2017. Ponadto Spółka przewiduje, że część kosztów uzyskania przychodów związanych z zakupem usług w zakresie badania rynku (bezpośrednio związanych z przychodem Spółki) zostanie potrącona w latach następujących po roku podatkowym 2017, w czasie kiedy osiągnięte zostaną przychody odpowiadające tym kosztom. Spółka szacuje, że w roku podatkowym 2017 potrącone zostaną koszty usług w zakresie badania rynku w wysokości równowartości ok. 45.000 euro. Pozostałe koszty, ponoszone w związku z wyżej wymienionymi operacjami gospodarczymi z podmiotami powiązanymi zostaną potrącone w roku 2017.

W związku z powyższym zadano m.in następujące pytanie:

Czy, dla potrzeb oceny istotności wpływu transakcji lub innych zdarzeń na wysokość dochodu (straty), Spółka jest obowiązana zsumować wartość transakcji lub innych zdarzeń, wymienionych w pkt 1-9 opisu zdarzenia przyszłego (jeśli wszystkie zostaną dokonane w 2017 r.), jako transakcji lub zdarzeń jednego rodzaju w rozumieniu art. 9a ust. 1d ustawy o PDOP... (pytanie oznaczone we wniosku nr 1)

Spółka stoi na stanowisku, że wszystkie transakcje lub inne zdarzenia, wymienione w pkt 1-9 zdarzenia przyszłego, będą stanowiły osobny rodzaj transakcji lub innych zdarzeń w rozumieniu art. 9a ust. 1d ustawy o PDOP, a w konsekwencji Spółka nie będzie zobowiązana - dla potrzeb oceny istotności wpływu transakcji lub innych zdarzeń na wysokość dochodu (straty) - do zsumowania wartości tych transakcji lub innych zdarzeń, wymienionych w pkt 1-9 opisu zdarzenia przyszłego.

Obowiązkowi dokumentacyjnemu nie podlegają wszystkie transakcje lub ujmowane w księgach rachunkowych inne zdarzenia, których warunki zostały ustalone (lub narzucone) z podmiotami powiązanymi, a jedynie takie, które mają istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika. Zgodnie z art. 9a ust. 1d ustawy o PDOP za transakcje lub inne zdarzenia mające istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których łączna wartość przekracza w roku podatkowym równowartość 50 000 euro (próg ten rośnie w zależności od przychodów podatnika). Kluczowym zatem pytaniem, zdaniem Spółki, jest to w jaki sposób nastąpić ma kwalifikacja transakcji lub innych zdarzeń do jednego

rodzaju. Sumowanie („łączna wartość”) ma bowiem odbywać się właśnie w ramach jednego rodzaju transakcji lub innych zdarzeń.

Pojęcie transakcji jednego rodzaju nie występuje wprost w przepisach w brzmieniu sprzed wejścia w życie ustawy nowelizującej. Niemniej jednak pojawia się w orzecznictwie w kontekście wyznaczania progów, przekroczenie których skutkowało, w dotychczasowym stanie prawnym, obowiązkiem sporządzenia dokumentacji podatkowej. Zgodnie z art. 9a ust. 2 w dotychczasowym brzmieniu, obowiązek sporządzania dokumentacji podatkowej obejmuje transakcję lub transakcje między podmiotami powiązаныmi, w których łączna kwota (lub jej równowartość) wynikająca z umowy lub rzeczywiście zapłacona w roku podatkowym łączna kwota wymagalnych w roku podatkowym świadczeń przekracza równowartość:

1. 100.000 EURO - jeżeli wartość transakcji nie przekracza 20% kapitału zakładowego, określonego zgodnie z art. 16 ust. 7, albo
2. 30.000 EURO - w przypadku świadczenia usług, sprzedaży lub udostępnienia wartości niematerialnych i prawnych, albo
3. 50.000 EURO - w pozostałych przypadkach.

Wobec takiego brzmienia przepisu powstawało pytanie w jakich granicach ma następować sumowanie transakcji. W tym kontekście pojawiło się w orzecznictwie pojęcie „rodzaju transakcji”. W myśl wyroku Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 10 maja 2012 r., sygn. akt. II FSK 1894/10, obowiązek sporządzenia dokumentacji podatkowej powstaje, jeżeli wartość wszystkich świadczonych usług tego samego rodzaju z tytułu transakcji z podmiotem powiązany przekroczyła kwotę wskazaną w art. 9a ust. 2 pkt 2 wymienionej ustawy. Ponadto w wyroku tym powołano się na komentarz do art. 9a ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych, autorstwa D. Strzelca, w którym stwierdzono, że „jeżeli podatnik zawiera kilka transakcji <...>, ale dotyczą one różnych świadczeń, dla których określono różne ceny, to wartość tych poszczególnych, świadczeń nie podlega zsumowaniu”. Warto również zauważyć, że pojawiły się orzeczenia, w myśl których należało wyodrębnić tylko dwa rodzaje transakcji: towarowe i niematerialne. I tak w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 25 lipca 2012 r., sygn. akt. III SA/Wa 2659/11 stwierdzono, że „skoro zatem zgodnie z wolą ustawodawcy limit 30.000 euro obejmuje transakcje, których przedmiotem jest świadczenie usług, sprzedaż lub udostępnianie wartości niematerialnych i prawnych, w ramach tych transakcji należy poruszać się ustalając, czy limit powyższy został przekroczony. W rezultacie „usługi” bez względu na to czego dotyczą, stanowią świadczenia tego samego rodzaju. Sąd zauważa, że przepis art. 9a ust. 2 nie wspomina o „świadczeniach jednorodnych”, czy też „świadczeniach tego samego rodzaju”. Jedyne grupowanie, to właśnie owo przypisanie transakcji do poszczególnych limitów. W konsekwencji „odmienność usług tak różnych jak dystrybucja paliw gazowych oraz najem (dzierżawa) nieruchomości, nie budzi wątpliwości, chociaż - co należy zaznaczyć - wciąż są to usługi, a więc świadczenia tego samego rodzaju w rozumieniu art. 9a ust. 2 pkt 2”. Jednakże, co istotne, pogląd wyrażony w tym ostatnim orzeczeniu, zdaniem Spółki, stracił aktualność na gruncie brzmienia przepisów po wejściu w życie ustawy nowelizującej. Nie różnicuje ona w żaden sposób obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej w zależności od typu transakcji (towarowa, niematerialna). Co więcej w żadnym miejscu podział ten nie pojawia się w ustawie o PDOP w kontekście przepisów o cenach transferowych. Tym samym, zdaniem Spółki, nie ma podstaw prawnych do twierdzenia, że w ramach „transakcji lub innych zdarzeń jednego rodzaju”, o których mowa w art. 9a ust. 1d ustawy o PDOP, należy wyróżnić tylko transakcje (lub inne zdarzenia) towarowe i niematerialne. Dodatkowo należy podkreślić, że w wyroku III SA/Wa 2659/11 przesłankami do sumowania transakcji (w kontekście przekroczenia progu, powyżej którego występuje obowiązek sporządzenia dokumentacji podatkowej) dotyczących dystrybucji paliw gazowych oraz dotyczących najmu (dzierżawy) nieruchomości było po pierwsze występowanie osobnych progów tylko dla dwóch typów transakcji (towarowych i niematerialnych) oraz po drugie brak występowania bezpośrednio w przepisie odniesienia do świadczeń „tego samego rodzaju”. Tym

samym, rozumując a contrario, skoro przesłanki te, na gruncie stanu prawnego po wejściu w życie ustawy nowelizującej, ulegają zmianie, to w konsekwencji zmianie powinien ulec także sam wniosek. Reasumując powyższe, zdaniem Spółki, to czy transakcje lub inne zdarzenia należy klasyfikować do „tego samego rodzaju” w rozumieniu art. 9a ust. 1d ustawy o PDOP, powinno być każdorazowo oceniane indywidualnie na podstawie kryteriów obiektywnych, z uwzględnieniem jednakże specyfiki działalności danego podatnika. W szczególności, w opinii Spółki, oceniany powinien być charakter danej transakcji (innego zdarzenia), jak również pełnione funkcje, angażowane aktywa, ponoszone ryzyka i koszty, a także mechanizm kalkulacji ceny transakcji (innego zdarzenia). Tym samym żadne z wymienionych w stanie faktycznym typów transakcji (innych zdarzeń) nie mogą zostać uznane za transakcje (inne zdarzenia) jednego rodzaju. Co prawda zarówno usługi księgowo, jak i najmu nieruchomości należą niewątpliwie łącznie do katalogu usług, jednakże po pierwsze zupełnie inny jest sposób kalkulacji ceny (zależny odpowiednio od liczby operacji księgowych oraz m2 zajętej powierzchni), a po drugie zupełnie inne są funkcje pełnione przez strony w poszczególnych transakcjach, a także inne są angażowane aktywa i ponoszone ryzyka i koszty. Wobec powyższego, zgodnie ze stanowiskiem Spółki, wszystkie transakcje i inne zdarzenia, wymienione w pkt 1-9 zdarzenia przyszłego, będą stanowiły osobny rodzaj w rozumieniu art. 9a ust. 1d ustawy o PDOP, a w konsekwencji ich wartość - dla potrzeb oceny istotności wpływu transakcji lub innych zdarzeń na wysokość dochodu (straty) - nie będzie podlegać sumowaniu.

W świetle obowiązującego stanu prawnego stwierdzam, co następuje:

Od dnia 1 stycznia 2017 r. ulega zmianie brzmienie przepisów ustawy z dnia 15 lutego 1992 r. o podatku dochodowym od osób prawnych (t.j. Dz.U. z 2014 r., poz. 851 ze zm., dalej: „*updop*”) m.in. w zakresie dokumentacji transakcji - art. 9a *updop*.

Niniejsza interpretacja dotyczy przepisów wprowadzanych ustawą z dnia 9 października 2015 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym od osób fizycznych, ustawy o podatku dochodowym od osób prawnych oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r., poz. 1932, dalej: „*ustawa zmieniająca*”) i obowiązujących od dnia 1 stycznia 2017 r.

W myśl art. 2 pkt 1 lit. a ustawy zmieniającej, art. 9a ust. 1 *updop* otrzymuje brzmienie zgodnie z którym, podatnicy:

1. których przychody lub koszty, w rozumieniu przepisów o rachunkowości, ustalone na podstawie prowadzonych ksiąg rachunkowych przekroczyły w roku poprzedzającym rok podatkowy równowartość 2.000.000 euro:
 - a. dokonujący w roku podatkowym transakcji z podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4, mających istotny wpływ na wysokość ich dochodu (straty), lub
 - b. ujmujący w roku podatkowym w księgach rachunkowych inne zdarzenia, których warunki zostały ustalone (lub narzucone) z podmiotami powiązаныmi w rozumieniu art. 11 ust. 1 i 4, mające istotny wpływ na wysokość ich dochodu (straty)
- lub
2. dokonujący, bezpośrednio lub pośrednio, zapłaty należności na rzecz podmiotu mającego miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową, wynikających z transakcji lub innego zdarzenia ujętego w księgach rachunkowych, jeżeli łączna kwota (lub jej równowartość) wynikająca z umowy lub rzeczywiście zapłacona w roku podatkowym łączna kwota wymagalnych w roku podatkowym świadczeń przekracza równowartość 20.000 euro, lub
3. zawierający z podmiotem mającym miejsce zamieszkania, siedzibę lub zarząd na terytorium lub w kraju stosującym szkodliwą konkurencję podatkową:

- a. umowę spółki niebędącej osobą prawną, jeżeli łączna wartość wniesionych przez wspólników wkładów przekracza równowartość 20.000 euro lub
- b. umowę wspólnego przedsięwzięcia lub inną umowę o podobnym charakterze, w których wartość wspólnie realizowanego przedsięwzięcia określona w umowie, a w przypadku braku określenia w umowie tej wartości, przewidywana na dzień zawarcia umowy, przekracza równowartość 20.000 euro

-są obowiązani do sporządzenia dokumentacji podatkowej tych transakcji lub innych zdarzeń, zwanej dalej „dokumentacją podatkową”.

W myśl art. 2 pkt 1 lit. b ustawy zmieniającej w art. 9a, po ust. 1 dodaje się ust. 1a-1g i tak ust. 1a otrzymuje brzmienie: podatnicy, o których mowa w ust. 1 pkt 1, są obowiązani do sporządzenia dokumentacji podatkowej również za rok podatkowy następujący po roku podatkowym, za który byli obowiązani sporządzić dokumentację podatkową, bez względu na wysokość osiągniętych, w roku podatkowym, za który byli obowiązani do sporządzenia dokumentacji podatkowej, przychodów lub poniesionych kosztów, w rozumieniu przepisów o rachunkowości.

Natomiast definicja transakcji lub innych zdarzeń mających istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika, o którym mowa w zmienianym art. 9a ust 1 updog, przy osiągnięciu dochodów powyżej 2 mln. euro nie więcej jednak niż 20 mln euro, została przedstawiona w art. 9a ust. 1d pkt 1 następująco: za transakcje lub inne zdarzenia mające istotny wpływ na wysokość dochodu (straty) podatnika, o których mowa w ust. 1 pkt 1, uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których łączna wartość przekracza w roku podatkowym równowartość 50.000 euro, z tym że w przypadku podatników, których przychody w rozumieniu przepisów o rachunkowości, w roku poprzedzającym rok podatkowy przekroczyły równowartość 2.000.000 euro, lecz nie więcej niż równowartość 20.000.000 euro - za takie transakcje lub inne zdarzenia uznaje się transakcje lub inne zdarzenia jednego rodzaju, których wartość przekracza w roku podatkowym kwotę stanowiącą równowartość kwoty 50.000 euro powiększoną o 5.000 euro za każdy 1.000.000 euro przychodu powyżej 2.000.000 euro.

W myśl art. 2 pkt 1 lit. d ustawy zmieniającej, w art. 9a updog po ust. 2a dodaje się ust. 2b-2i, gdzie ust. 2b pkt 1 otrzymuje brzmienie: Dokumentacja podatkowa obejmuje:

1. opis transakcji lub innych zdarzeń, o których mowa w ust. 1, w tym umów zarządzania płynnością, umów o podziale kosztów, dokonywanych pomiędzy podatnikiem, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1f – spółką niebędącą osobą prawną, i podmiotami z nimi powiązanymi, zawierający:
 - a. wskazanie rodzaju i przedmiotu tych transakcji lub innych zdarzeń,
 - b. dane finansowe, w tym przepływy pieniężne dotyczące tych transakcji lub innych zdarzeń,
 - c. dane identyfikujące podmioty powiązane dokonujące tych transakcji lub ujmujące te zdarzenia,
 - d. opis przebiegu tych transakcji lub innych zdarzeń, w tym funkcji wykonywanych przez podatnika, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1f – spółkę niebędącą osobą prawną, i podmioty z nimi powiązane, angażowanych przez nich aktywów bilansowych i pozabilansowych, kapitału ludzkiego oraz ponoszonych ryzyk,
 - e. wskazanie metody i sposobu kalkulacji dochodu (straty) podatnika wraz z uzasadnieniem ich wyboru, w tym algorytmu kalkulacji rozliczeń dotyczących tych transakcji lub innych zdarzeń oraz sposobu wyliczenia wartości rozliczeń wpływających na dochód (stratę) podatnika, a w przypadku, o którym mowa w ust. 1f – również pozostałych wspólników spółki niebędącej osobą prawną.

W myśl art. 2 pkt 1 lit. h ustawy zmieniającej, w art. 9a updog po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu, organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej może wystąpić do podatnika z żądaniem sporządzenia i przedłożenia dokumentacji podatkowej dla transakcji lub innych zdarzeń, których wartość nie przekracza limitów określonych w ust. 1d lub 1e, w przypadku zaistnienia okoliczności wskazujących

na prawdopodobieństwo zaniżenia ich wartości w celu uniknięcia obowiązku sporządzenia dokumentacji podatkowej. Żądanie powinno wskazywać okoliczności świadczące o prawdopodobieństwie zaniżenia wartości transakcji lub innych zdarzeń. Podatnik jest obowiązany do sporządzenia i przedłożenia dokumentacji podatkowej, w terminie 30 dni od dnia doręczenia takiego żądania.

Przedmiotem wątpliwości podatnika jest obowiązek sumowania transakcji lub innych zdarzeń jako transakcji i zdarzeń jednego rodzaju.

W art. 9a ust. 1b updop (w brzmieniu od 1 stycznia 2017 r.) jest mowa o:

- transakcjach;
- innych zdarzeniach.

Przy czym, tylko w stosunku do „*innych zdarzeń*” ustawodawca przewiduje, że muszą one być „*jednego rodzaju*”. Na taką interpretację wskazuje zastosowanie alternatywy, a także art. 9a ust. 1 pkt 1, gdzie w lit. a) jest mowa o „*transakcjach z podmiotami powiązаныmi*” zaś w lit. b) jest mowa o „*innych zdarzeniach*”. W świetle powyższego uzasadnione jest przyjęcie, że transakcje z podmiotami powiązаныmi nie muszą być tego samego rodzaju. Updop nie definiuje pojęcia „*transakcja*”; za słownikiem języka polskiego można przyjąć, że przez transakcję należy rozumieć operację handlową dotyczącą kupna lub sprzedaży towarów lub usług lub umowę handlową na kupno lub sprzedaż towarów lub usług. Przez transakcje rozumie się także udzielenie pożyczki. Skoro „*jeden rodzaj*” nie dotyczy transakcji to nie można przyjąć za Spółką, że wymienione we wniosku zdarzenia nie powinny być sumowane jako „*różnego rodzaju*”. Stanowisko Spółki jest zatem nieprawidłowe.

Interpretacja dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę i stanu prawnego obowiązującego od 1 stycznia 2017 r.

W zakresie pytania oznaczonego nr 2 wydano odrębne rozstrzygnięcie.

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie, ul. Rakowicka 10, 31-511 Kraków, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa (art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi – t.j. Dz.U. z 2016 r., poz. 718). Skargę do WSA wnosi się (w dwóch egzemplarzach – art. 47 ww. ustawy) w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie sześćdziesięciu dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy) na adres: Izba Skarbowa w Katowicach Biuro Krajowej Informacji Podatkowej w Bielsku-Białej, ul. Traugutta 2a, 43-300 Bielsko-Biała.